Билюрея, ищ, избилюрям, гл. дл. пречистям, избистрям; изтирям, отчерия, искарам на яве. аз ще го избилюря кой е направил тая работа; тѣ двамата се надбилюрвах, надпрѣдварват.

Биля, сврд. в. биле, той за нас бива, много е биля. той щѣше биля да нападне и бащиното си огнище. Като си докарвах биля на умът. и аз биля се засрамих.

Биля (та) валёк с който играят на билярд.

Билярд (ът) четвъртита въдлъжка маса покрита с сукно и на нея играят съ билиятѣ.

Билярка (та) жена на билярин, или сама билярин. Жарка що лѣкува с билия, бурвяш

Билярство (то) билерский занаят.

Бил-баши, в. бин баши.

Бина (та) сграда, здание, япия — и сгради тѣ: кара бина, черна сграда, недокарано, недоправено здание, само дуварите и скарани, дървета напречени и покрити а извътрѣ не бутано. бина емини, настойник, надзорник при направата на нѣкоя сграда, здание.

Бинар (ът) диал. дърво четвъртито, четверто, чесан, от което правят черчевата на прозорци, на врати и разни други неща.

Бинбаша (та)

Бинбашич, без число.

Бинбашия (та) пръв, глава, главатар, началник на хилядо души, тисяще началник, тисящник; полковник

Бинег в. бинек. и любов му който оружила и на бинег, кой от му теглила. М. 159.

Бинедрия (та) ъздец, който язди добрѣ на кон.

Биндимлик (ът) — лък (ът) искуство в ъздението, всадничество, яздарство

Биндрия (та) тоже що бинедрия.

Бинищ (ът) горня, дълга, широка дреха. срав. мантия, расо, абдестлик, джубе, джулан; ~~кафтан~~ [2] капот, тоже връхна дреха по червена, която се давала и носила за отличие. Стана гадия да играят си фърли бинищ в' камъдра, си фърли шапка на греди. М. 283. Стан момчина бинишли, като момче ковурче. М. 279. Великий везир даруваше на тия безобразни калугери по една връхна чървена дреха (биниш), коя им облачаше яничерски главатар. Та. 213. и си испи (тетре баба) алов биниш трежво ден. Ч. 342.

Билюрова а, о, — и (ът) в. билюрен. Билюрова чаша. З. 161.

Биляна име на жена. М. 510

Билянин, а, о, — и (ът) на биляна.

Билянц (ът) равносмѣтки, баланс.

Биляр (ът) билерин.

Билярин (ът) тоже що билерин. Вика като билярин. Ч. 134.

Билярски, а, о, — и (ът) на билеритѣ.

Бин-бир дарек. една от старитѣ църкви в' цариград, подпряна с много стълпова и затова носи названието: хилядо и един стълп. Сега в нея ~~вадят~~ изработват разни сърмаджии. 1) язда, всадник.

Бинек (ът) кон за яздене, а не за товарене. 2) човѣк на кон, всадник, а не пѣш. 3) нар. ъздимски.

Бинек-таши, камък от който се качат на кон, възъздник камък.